

Een Bijbels Leerhuis over Handelingen Standvastigheid

| 2026 – 2027 |

“Vervuld van de H. Geest sloeg Stefanus zijn blik op naar de hemel”

“Vervuld van de Heilige Geest sloeg Stefanus zijn blik op naar de hemel”

Doelstellingen

De deelnemers...

- ... worden bewust van de groeipijnen van een nieuwe geloofsgemeenschap
- ... ontdekken de rol van Stefanus
- ... zien de oplossingen die de apostelen geven aan de groei van de gemeenschap
- ... zien op welke manier de Geest een hoofdpersonage is in Handelingen 6,1 – 7,60
- ... doorgronden het heilsplan van God dat met Abraham is begonnen
- ... verbeelden hoe de Geest de geloofsgemeenschap standvastigheid schenkt

Verloop van de avond

19u30	welkom, lied en inleiding <i>Stefanus krijgt een bijzondere opdracht</i>
19u40	de tekst lezen
19u45	de tekst doorgronden <i>Toespraak en steniging van Stefanus</i>
20u05	de tekst lezen
20u15	pauze
20u35	de tekst doorgronden
20u45	de tekst overwegen
21u15	antwoorden in gebed
21u30	einde

1. Welkom en lied

Welkom op deze vierde bijeenkomst van het Bijbels leerhuis. Vorige bijeenkomst verdiepten we ons in de wijze waarop de Geest gemeenschapsvorming bewerkt onder de leerlingen. Dat leek niet altijd even vanzelfsprekend, maar de geloofsverkondiging door de apostelen leek wel te werken. Steeds grotere groepen mensen kwamen tot geloof. Vandaag knopen we aan bij dat punt. De groep van leerlingen blijft groeien en dat zorgt opnieuw voor spanningen. Griekstalige en Hebreeuwssprekende leerlingen komen in conflict. De apostelen zijn genooddaakt om, samen met de gemeenschap, naar een oplossing te zoeken.

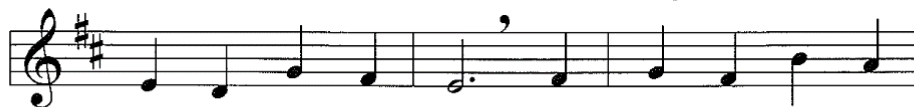
Daarnaast staan we ook stil bij de toenemende spanningen met de gevestigde joodse autoriteiten. We leren Stefanus kennen, een nieuw aangestelde medewerker van de apostelen. Tijdens zijn verkondigingswerk wordt hij het slachtoffer van valse beschuldigingen, waar hij in een lange toespraak een antwoord op probeert te geven. Stefanus blijkt een begenadigd redenaar die vervuld is van de Geest. Met de dood voor ogen houdt hij zijn blik gericht op de Heer Jezus.

Voor we ons in de tekst van Handelingen verdiepen, zingen we samen een heel toepasselijk lied. Op het moment van zijn marteldood houdt Stefanus zijn ogen gericht op de hemel, waar hij Christus ziet staan. Het is voor hem een teken van Gods liefdevolle nabijheid, zoals ook klinkt in het lied 'Ik zie de hemel opengaan'.

'Ik zie de hemel opengaan' (ZJ 751)

1. Ik zie de he - mel o - pen - gaan, de
2. Ik zie de we - reld om - ge - keerd, het
3. Ik zie het lang be - loof - de land, waar
4. Ik zie een stad van puur kris - tal, de
5. Ik zie de aar - de vol sja - loom, de

1. aar - de in het licht van men - sen die el -
2. laag - ste bo - ven - aan, het on - ge - zie - ne
3. al - les wordt ge - deeld, van grond tot licht, van
4. leu - gens zijn voor - bij. Wij le - ven in door -
5. on - geest weg - ge - leefd! Ont - mas - kerd staan wij

1. kaar zien staan, Gods ei - gen aan - ge - zicht.
2. in het licht, uit niets groeit Gods be - staan.
3. steen tot brood, wij zijn Gods e - ven - beeld.
4. zich - tig - heid, Gods waar - heid le - ven wij.
5. voor el - kaar, en zie: de vre - de leeft.

2. Inleiding

Tijdens deze bijeenkomst laten we ons op sleeptouw nemen door Stefanus, de eerste christelijke martelaar. De Kerk herdenkt hem ieder jaar op 26 december. In de korte levensbeschrijving in het missaal voor de dagelijkse eucharistieviering lezen we de volgende tekst:

“Alles wat we weten over de eerste martelaar voor Christus, is verhaald in het 6de en 7de hoofdstuk van de Handelingen van de Apostelen. Zijn getuigenis van de Heer is voor de kerk een lichtend en bemoedigend voorbeeld. Hij was gekozen als de eerste van de zeven diakens die de apostelen hielpen met hun materieel liefdewerk. Hij is een getuige van de verrezen Heer die hij op unieke wijze in zijn dood heeft mogen volgen.”

In deze korte beschrijving wordt reeds duidelijk dat Stefanus van verschillende markten thuis was. Hij besteedde veel aandacht aan liefdadigheid en bleek ook een bevlogen redenaar te zijn. Op welke manier Stefanus een inspirerend voorbeeld was voor zijn tijdgenoten en voor ons vandaag, willen we nu ontdekken.

3. Stefanus krijgt een bijzondere opdracht (Hand 6, 1-15)

3.1. De tekst lezen

Voorafgaand aan de lezing kan het nuttig zijn om volgende verduidelijkingen mee te geven:

- Stefanus, Filippus, Prochorus, Nikanor, Timon, Parmenas en Nikolaüs: de zeven medewerkers van de apostelen hebben allemaal een Grieks klinkende naam, ze behoorden naar alle waarschijnlijkheid tot de groep van Griekstalige leerlingen en hebben binnen die groep gefunctioneerd als leiders.
- proseliet: een niet-Jood die ervoor gekozen heeft Joods te worden, het heidendom af te zweren en, in het geval van mannen, zich te laten besnijden.
- synagoge van de Vrijgelatenen: één van de synagogen in Jeruzalem waar Grieks werd gesproken, de leden waren van oorsprong vrijgelaten slaven of krijgsgevangenen.

- Sanhedrin: Het Sanhedrin (Hoge Raad) was het hoogste bestuurs- en rechtscollege dat Joodse aangelegenheden behandelde. Het grote Sanhedrin kwam samen in de tempel in Jeruzalem. De leden waren hogepriesters, schriftgeleerden en oudsten van het volk. Ook de voorzitter was een hogepriester.

Conflict binnen de gemeente en verdere groei

¹Toen het aantal leerlingen toenam, ontstond er op een gegeven moment ontevredenheid bij de Griekstaligen, die de Hebreeuwssprekenden verweten dat de weduwen uit hun groep bij de dagelijkse ondersteuning werden achtergesteld.

²Daarop riepen de twaalf apostelen de voltallige gemeenschap van leerlingen bijeen en zeiden: 'Het is niet goed dat wij de zorg dragen voor de gemeenschappelijke maaltijden, want daardoor verwaarlozen we de verkondiging van Gods woord.

³Kies daarom, broeders en zusters, uit uw midden zeven wijze mannen die goed bekendstaan en vervuld zijn van de Geest. Aan hen zullen we deze taak opdragen,

⁴terwijl wij ons zullen wijden aan het gebed en aan de verkondiging van het woord van God.'

⁵Alle leerlingen stemden met dit voorstel in. Ze kozen Stefanus, een diepgelovig man, die vervuld was van de heilige Geest, en verder ook Filippus, Prochorus, Nikanor, Timon, Parmenas en Nikolaüs, een proseliet uit Antiochië.

⁶Ze lieten deze mannen plaatsnemen voor de apostelen, die een gebed uitspraken en hun daarna de handen oplegden.

⁷Het woord van God vond steeds meer gehoor, zodat het aantal leerlingen in Jeruzalem sterk groeide; ook een grote groep priesters aanvaardde het geloof.

Stefanus

⁸Stefanus verrichtte dankzij Gods genade en kracht grote wonderen en tekenen onder het volk.

⁹Enkele leden van de synagoge van de Vrijgelatenen, waartoe ook Joden uit Cyrene en Alexandrië behoorden, evenals Joden uit Cilicië en Asia, kwamen echter in verzet en begonnen met hem te redetwisten,

¹⁰maar ze konden niet op tegen zijn wijsheid en tegen de Geest die hem bezielde.

¹¹Daarop zetten ze anderen ertoe aan te verklaren dat ze hadden gehoord dat Stefanus Mozes en God had gelasterd.

¹²Ook het volk hitsten ze op, evenals de oudsten en de schriftgeleerden. Ten slotte namen ze Stefanus gevangen en brachten hem voor het Sanhedrin.

¹³Ze lieten valse getuigen komen, die verklaarden: 'Deze man keert zich steeds weer tegen de tempel en de wet,

¹⁴want we hebben hem horen zeggen dat Jezus van Nazaret de heilige plaats zal afbreken en de gebruiken die Mozes ons heeft overgeleverd zal veranderen.'

¹⁵Alle leden van het Sanhedrin vestigden hun blik op Stefanus en zagen dat zijn gezicht leek op dat van een engel.

3.2. De tekst doorgronden

In de tekst is sprake van een conflict tussen de Griekstalige en de Hebreeuwssprekende leerlingen. Waarover gaat dit conflict?

Wat wordt er in de tekst gezegd over Stefanus? Wat doet hij allemaal?

4. Toespraak en steniging van Stefanus (Hand 7, 1-60)

De toespraak van Stefanus is de langste redevoering die we kunnen vinden in het boek Handelingen (ze is maar liefst 52 verzen lang!). Stefanus lijkt zich op het eerste zicht amper te verdedigen tegen de beschuldiging dat hij zich tijdens zijn verkondiging tegen de tempel en de wet heeft gekeerd en dat hij bovendien compleet heeft gebroken met het getuigenis en de gebruiken van Mozes. Stefanus had dit eenvoudig kunnen ontkennen, maar dat doet hij niet. Hij kiest er bewust voor om het moment van zijn proces te gebruiken om de blijde boodschap van Jezus te verkondigen. In zijn toespraak probeert Stefanus duidelijk te maken dat de volgelingen van Jezus niet radicaal breken met de tradities van het joodse volk. Daarom start hij zijn toespraak met Abraham, want met Abraham is het verhaal van Joodse volk begonnen. Stefanus verklaart dat hij zich aansluit bij Mozes, maar dat hij een andere, minder absolute, kijk heeft op de plaats van de tempel en de wet in het universele heilsplan van God.

We lezen de tekst van deze lange redevoering in één keer rustig door. Om het lezen iets eenvoudiger te maken, werd de tekst onderverdeeld in vier teksteenheden. Voor elk tekstblok kan een andere lezer worden aangeduid.

4.1. De tekst lezen

Stefanus keert terug naar het begin

¹De hogepriester vroeg: 'Is dat waar?'

²Stefanus antwoordde: 'Broeders, vaders van ons volk, luister naar wat ik u te zeggen heb. Toen onze voorvader Abraham nog in Mesopotamië woonde, voordat hij zich in Charan vestigde, verscheen God in al zijn luister aan hem

³en zei: "Trek weg uit je land, verlaat je familie, en ga naar het land dat Ik je zal wijzen."

⁴Toen trok Abraham weg uit het land van de Chaldeeën en vestigde zich in Charan. Na de dood van zijn vader bracht God hem naar dit land, waar u nu woont.

⁵Hij gaf hem hier zelfs niet het kleinste stuk grond in eigendom, maar beloofde wel dat hij en zijn nakomelingen het eens in bezit zouden krijgen, ook al had hij toen nog geen zoon.

⁶God zei tegen Abraham dat zijn nakomelingen vierhonderd jaar in een vreemd land zouden wonen, waar ze in slavernij zouden leven en slecht behandeld zouden worden.

⁷"Maar," zo luidden Gods woorden, "het volk dat ze als slaaf zullen dienen, zal Ik straffen, en daarna zullen ze wegtrekken en Mij vereren op de heilige plaats."

⁸God sloot met Abraham het verbond van de besnijdenis, en daarom besneed Abraham zijn zoon Isaak, acht dagen na diens geboorte, en Isaak deed hetzelfde met Jakob, en Jakob met de twaalf stamvaders.

⁹Omdat de stamvaders jaloers waren op Jozef, verkochten ze hem als slaaf aan de Egyptenaren. Maar God beschermde hem

¹⁰en redde hem uit alle nood door hem in de gunst te laten komen bij de farao, de koning van Egypte, die hem wegens zijn wijsheid belastte met de leiding over Egypte en over zijn hele hofhouding.

¹¹Er brak echter een grote hongersnood uit in Egypte en Kanaän, die veel ellende veroorzaakte, zodat onze voorouders niets meer te eten hadden.

¹²Toen Jakob hoorde dat er graan was in Egypte, stuurde hij onze voorouders daar voor de eerste keer heen.

¹³Tijdens hun tweede bezoek onthulde Jozef aan zijn broers wie hij was, waarna zijn afkomst ook aan de farao bekend werd.

¹⁴Jozef liet zijn vader Jakob overkomen met zijn hele familie van vijfenzeventig mensen.

¹⁵Jakob vertrok naar Egypte en stierf daar, evenals onze voorouders;

¹⁶ze werden overgebracht naar Sichem en bijgezet in het graf dat Abraham van de zonen van Chamor uit Sichem had gekocht.

Stefanus en Mozes

¹⁷Naarmate de tijd naderde dat Gods belofte aan Abraham in vervulling zou gaan, nam het volk in Egypte in aantal toe en werd het steeds groter,

¹⁸tot er een andere koning in Egypte aan de macht kwam, die Jozef niet had gekend.

¹⁹Deze koning trof een sluwe maatregel om zich van ons volk te ontdoen: hij dwong onze voorouders hun pasgeboren kinderen te vondeling te leggen, zodat die zouden sterven.

²⁰In die tijd werd Mozes geboren. Hij was een uitzonderlijk mooi kind. Drie maanden lang werd hij in het huis van zijn vader verzorgd,

²¹maar toen hij te vondeling werd gelegd, ontfermde de dochter van de farao zich over hem en liet hem opvoeden als haar eigen zoon.

²²Mozes werd onderwezen in alle kennis van de Egyptenaren en werd een machtig man in woord en daad.

²³Toen hij veertig jaar was, besloot hij zich te bekommeren om het lot van de Israëlieten, zijn eigen volk.

²⁴Op een dag zag hij dat een van hen werd mishandeld door een Egyptenaar, waarop hij de man wie dit onrecht werd aangedaan te hulp schoot en wraak nam door de Egyptenaar te doden.

²⁵Hij meende dat zijn volksgenoten zouden begrijpen dat God hen door zijn toedoen wilde bevrijden, maar ze begrepen het niet.

²⁶De volgende dag kwam hij tussenbeide toen twee Israëlieten aan het vechten waren, en hij probeerde hen met elkaar te verzoenen door te zeggen: “Jullie zijn toch broeders? Waarom doen jullie elkaar dan kwaad?”

²⁷Maar de man die zijn volksgenoot mishandelde, duwde hem weg en zei: “Wie heeft jou als leider en rechter over ons aangesteld?”

²⁸Wou je mij soms ook doodslaan, net als die Egyptenaar gisteren?”

²⁹Toen Mozes dat hoorde, nam hij de vlucht en vestigde zich als vreemdeling in Midjan, waar hij twee zonen kreeg.

³⁰Nadat er veertig jaren waren verstreken, verscheen er in de woestijn bij de Sinai een engel aan hem in de vlammen van een brandende doornstruik.

³¹Vol verwondering keek Mozes naar dit schouwspel, maar toen hij dichterbij kwam om het te onderzoeken, klonk de stem van de Heer:

³²“Ik ben de God van je voorouders, de God van Abraham, Isaak en Jakob.” Bevend van schrik wendde Mozes zijn blik af.

³³Maar de Heer zei tegen hem: “Trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig.

³⁴Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is en Ik heb hun jammerklachten gehoord, zodat Ik ben afgedaald om hen te bevrijden. Daarom stuur Ik je nu naar Egypte.

Mozes en God worden afgewezen door het volk

³⁵Het was deze Mozes die door zijn volksgenoten werd afgewezen met de woorden: “Wie heeft jou als leider en rechter aangesteld?” Maar God zond hem als leider en bevrijder naar hen toe, door tussenkomst van de engel die in de doornstruik aan hem verschenen was.

³⁶Het was deze Mozes die het volk wegleidde uit Egypte onder het verrichten van tekenen en wonderen, niet alleen in Egypte, maar ook bij de Rode Zee en in de woestijn, veertig jaar lang.

³⁷Mozes was het die tegen de Israëlieten zei: “God zal in uw midden een profeet zoals ik laten opstaan.”

³⁸Hij was het die, toen het volk in de woestijn bijeen was, als bemiddelaar optrad tussen onze voorouders en de engel die op de Sinai tegen hem sprak, hij was het die de levenbrengende woorden ontving om ze aan ons door te geven.

³⁹Maar onze voorouders wilden hem niet gehoorzamen: ze wezen hem af en verlangden terug naar Egypte.

⁴⁰Daarom zeiden ze tegen Aäron: “Maak goden voor ons die voor ons uit kunnen gaan, want wat er gebeurd is met die Mozes, die ons uit Egypte heeft geleid, weten we niet.”

⁴¹Toen maakten ze een beeld in de vorm van een stierkalf, brachten er offers aan en verheugden zich over hun eigen maaksel.

⁴²Maar God keerde zich van hen af en liet hen de sterren en hemelgoden aanbidden, zoals in het Boek van de profeten geschreven staat: “Hebben jullie Mij soms dierenoffers en brandoffers gebracht toen jullie veertig jaar door de woestijn trokken, volk van Israël?”

⁴³Nee, jullie hebben de tent van Moloch meegedragen en de ster van jullie god Refan, beelden die jullie zelf gemaakt hebben om te aanbidden. Daarom zal Ik jullie wegvoeren, tot voorbij Babylon.”

⁴⁴Onze voorouders hadden in de woestijn de verbondstent bij zich, gemaakt in opdracht van de engel die met Mozes sprak, naar het ontwerp dat Mozes had gezien.

⁴⁵Onze voorouders hadden deze tent bij zich toen ze onder leiding van Jozua het land veroverden van de volken die God voor hen verdreef; dit duurde tot in de tijd van David.

⁴⁶David werd door God begunstigd en vroeg om een heiligdom voor het volk van Jakob.

⁴⁷Maar het was Salomo die voor God een tempel bouwde.

⁴⁸Toch woont de Allerhoogste niet in een huis dat door mensenhanden is gemaakt, zoals de profeet zegt:

⁴⁹“De hemel is mijn troon, de aarde mijn voetenbank. Hoe zouden jullie dan een huis voor Mij kunnen bouwen – zegt de Heer –, een plaats waar Ik kan rusten?”

⁵⁰Heb Ik dit alles niet met eigen handen gemaakt?”

⁵¹Maar u bent halsstarrig, onbesneden van hart en van oren; steeds weer verzet u zich tegen de heilige Geest, zoals uw voorouders ook al deden.

⁵²Wie van de profeten hebben uw voorouders niet vervolgd? Degenen die de komst van de rechtvaardige aankondigden hebben ze gedood, en zelf hebt u nu de rechtvaardige verraden en vermoord,

⁵³u die de wet ontvangen hebt door tussenkomst van de engelen, maar er niet naar hebt geleefd.’

Steniging van Stefanus / De standvastigheid van Stefanus

⁵⁴Toen ze dit hoorden, werden ze razend op hem, ze knarsetandden van woede.

⁵⁵Maar vervuld van de heilige Geest sloeg Stefanus zijn blik op naar de hemel en zag de luister van God, en Jezus, die aan Gods rechterhand stond,

⁵⁶en hij zei: 'Ik zie de hemel geopend en de Mensenzoon, die aan Gods rechterhand staat.'

⁵⁷Maar ze schreeuwden en tierden, hielden hun handen voor hun oren en stormden met zijn allen op hem af.

⁵⁸Ze dreven hem de stad uit om hem te stenigen. De getuigen gaven hun mantel in bewaring bij een jongeman die Saulus heette*.

⁵⁹Terwijl Stefanus gestenigd werd, riep hij uit: 'Heer Jezus, ontvang mijn geest.'

⁶⁰Hij viel op zijn knieën en riep luidkeels: 'Heer, reken hun deze zonde niet aan!' En na deze woorden stierf hij.

*In v. 58 wordt verwezen naar Saulus (de vergriekste vorm van de naam van Paulus) die kennelijk aanwezig was bij de marteldood van Stefanus en er zijn goedkeuring voor gaf (cf. Hand 8, 1: 'Saulus keurde de moord op Stefanus goed'). Op deze manier wordt Paulus geïntroduceerd in Handelingen als een hevig vervolger van de eerste christenen. In hoofdstuk 9 wordt verteld hoe Paulus na zijn Damascuservaring niet langer een vervolger is, maar juist een verkondiger van het evangelie wordt.

PAUZE

4.2. De tekst doorgronden

Maak groepjes van 2 tot 3 deelnemers. Samen bekijken jullie de toespraak van Stefanus en proberen jullie een antwoord te vinden op de volgende vragen. Je kunt de vier vragen verdelen over 4 groepjes.

Welke passende titel zou je zelf geven aan elk van de vier onderdelen?

Vanaf v.51 richt Stefanus een duidelijk aanklacht tegen zijn toehoorders. Wat is de inhoud van deze beschuldiging?

Op welke manier doet de dood van Stefanus jou denken aan de dood van Jezus?

Op welke manier is de heilige Geest een hoofdpersonage in het geheel van Hand 6,1 – 7, 60?

5. De tekst overwegen

In moeilijke omstandigheden vindt Stefanus de moed én de kracht om getuigenis af te leggen van het geloof waar hij zijn hele leven aan gewijd heeft. Handen en voeten geven aan Jezus' Blijde Boodschap blijkt heel belangrijk voor hem te zijn. Met daden en woorden verkondigt Stefanus dat God trouw blijft aan de belofte die Hij eens heeft gedaan. Getuigen van je geloof, het is en blijft een uitdaging voor iedere gedoopte.

Ken ik mensen die mij (positief of negatief) hebben geraakt met de manier waarop zij getuigen van hun geloof? Wat deed dit met mij?

Vind ik het belangrijk dat mensen durven te getuigen van hun geloof?

In de inleiding van deze bijeenkomst hoorden we dat Stefanus de eerste christelijke martelaar is. Martelaar betekent letterlijk 'getuige, iemand die iets aantoon'. In de manier waarop zijn dood wordt beschreven getuigt Stefanus niet alleen van zijn standvastigheid in zijn geloof, maar laat hij ook zien dat Jezus nabij is in de moeilijke momenten van het leven. Het is de heilige Geest die de kracht schenkt om dit getuigenis te kunnen afleggen.

Kijk naar de volgende video waarin bisschop-emeritus Lode Van Hecke het verhaal vertelt van een opmerkelijk geloofsgetuigenis van enkele broeders trappisten in Algerije. De monniken van Tibhirine leefden tussen moslims met wie ze bevriend waren geraakt. Toch werd de situatie gevaarlijk en legden de monniken op een bijzondere wijze getuigenis af van hun geloof.

<https://www.youtube.com/watch?v=sBVmihbH80U>

Bekijk de video vanaf 03:00 tot 09:35

Wat raakt je in het getuigenis van bisschop Lode?

De monniken uit Tibhirine waren geen buitengewone mensen, ze kenden twijfels en angst zoals iedereen. Hoe raakten ze overtuigd dat het beter was om te blijven en niet zomaar op de vlucht te slaan?

Welke rol is er volgens bisschop Lode weggelegd voor de heilige Geest?

6. Antwoorden in gebed

God, kom mij te hulp

Heer, haast U mij te helpen

Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest

**Zoals het was in het begin en nu en altijd,
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.**

Hymne

1. Ik zie de he - mel o - pen - gaan, de
2. Ik zie de we - reld om - ge - keerd, het
3. Ik zie het lang be - loof - de land, waar
4. Ik zie een stad van puur kris - tal, de
5. Ik zie de aar - de vol sja - loom, de

1. aar - de in het licht van men - sen die el -
2. laag - ste bo - ven - aan, het on - ge - zie - ne
3. al - les wordt ge - deeld, van grond tot licht, van
4. leu - gens zijn voor - bij. Wij le - ven in door -
5. on - geest weg - ge - leefd! Ont - mas - kerd staan wij

1. kaar zien staan, Gods ei - gen aan - ge - zicht.
2. in het licht, uit niets groeit Gods be - staan.
3. steen tot brood, wij zijn Gods e - ven - beeld.
4. zich - tig - heid, Gods waar - heid le - ven wij.
5. voor el - kaar, en zie: de vre - de leeft.

Psalm 17

- 1 Luister, HEER, ik vraag om recht,
luister naar mijn smeken,
 hoor mijn gebed
 geen leugen komt over mijn lippen.
- 2 Laat van U het oordeel komen,
laat uw oog mijn oprechtheid zien.
- 3 **Beproeft en peilt U mijn hart,**
 onderzoekt U mij in de nacht,
 U zult niets in mijn nadeel vinden,
geen kwaad kwam uit mijn mond.
- 4 Hoe de mensen ook leven,
ik houd mij aan het woord van uw lippen.
 De weg van roof en geweld
 heb ik altijd gemeden,
- 5 mijn voeten volgden uw spoor,
mijn stappen wankelden niet.
- 6 **Ik roep tot U om hulp,**
 want U geeft mij antwoord.
Wil mij horen, God,
luister naar mijn spreken,
- 7 toon mij de wonderen van uw trouw.
 Wie bij U schuilen redt U
 van hun tegenstanders, met uw machtige hand.
- 8 Behoed mij als de appel van uw oog,
verberg mij in de schaduw van uw vleugels
- 9 **voor de goddelozen die mij geweld aandoen,**
 voor de vijanden die mij naar het leven staan.
- 10 Hun hart is gevoelloos en gesloten,
hun mond spreekt hoogmoedige taal.
- 11 **Ze sluiten mij in waar ik mijn voeten ook zet,**
 ze houden mij in het oog en hopen op mijn val.
- 12 Mijn vijand is een leeuw, belust op prooi,
een roofdier dat zich schuilhoudt.
- 13 **Sta op, HEER,**
 ga op hem af en dwing hem op de knieën.
Laat uw zwaard mij bevrijden van de goddelozen,
uw hand, HEER, mij verlossen van die mannen
- 14 des doods, die leven voor kortstondig gewin.
 Ze mogen hun buik vullen met de straf die hun toekomt,
 ze mogen hun kinderen ermee verzadigen,
 hun kleinkinderen geven wat ervan overschiet.

- 15 Laat mij, recht gedaan, uw gelaat aanschouwen,
bij het ontwaken mij verzadigen aan uw beeld.

**Eer aan de Vader en de Zoon
en de heilige Geest**

Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Schriftlezing (Hand 7, 55-57)

Maar vervuld van de heilige Geest sloeg Stefanus zijn blik op naar de hemel en zag de luister van God, en Jezus, die aan Gods rechterhand stond, en hij zei: 'Ik zie de hemel geopend en de Mensenzoon, die aan Gods rechterhand staat.' Maar ze schreeuwden en tierden, hielden hun handen voor hun oren en stormden met zijn allen op hem af.

Voorbede

Toen Stefanus, vervuld van de heilige Geest, naar de hemel staarde, zag hij Gods heerlijkheid en Jezus, staande aan de rechterhand van de Vader. Bidden wij op zijn voorspraak voor alles wat er leeft in ons hart.

Na - da te tur - be na - da te es - pan - te; quien a Dios tie - ne na - da le fal - ta.
Niets zal je de - ren, niets je be - nau - wen. Als je God zoekt zal niets ont - bre - ken.

Na - da te tur - be na - da te es - pan - te; só - lo Dios bas - ta.
Niets zal je de - ren, niets je be - nau - wen. God ver - vult al - les.

Teresia van Avila

© Ateliers et Presses de Taizé/ Communauté de Taizé, Frankrijk; muziek: Jacques Berthier

Heer Jezus, wij danken U, omdat Gij ons tot het uiterste toe hebt bemind;
Gij, onze Redder, oorsprong en voorbeeld van alle martelaarschap.

Nade te turbe / Niets zal je deren ...

Heer Jezus, wij danken U, omdat Gij bij ons blijft in moeilijke momenten;
Gij opent onze ogen voor uw liefde zonder grenzen.

Nade te turbe / Niets zal je deren ...

Heer Jezus, wij danken U, omdat Gij voor ons ten beste spreekt bij de Vader;
Gij geeft ons vergeving wanneer wij zijn vastgelopen in het leven.

Nade te turbe / Niets zal je deren ...

Heer Jezus, wij danken U, omdat Gij ons de Geest hebt geschonken;
de Helper, die ons staande houdt in het geloof.

Nade te turbe / Niets zal je deren ...

Eventueel vrije voorbede

Onze Vader

Slotgebed

Barmhartige Vader,

bij U vindt ons geloof standvastigheid
en onze zwakheid sterkte.

Laat ons naar het voorbeeld van de martelaren
verbonden blijven met uw Zoon in zijn lijden, dood en verrijzenis.

Vervul ons met de kracht van uw Geest,
en houdt onze blik gericht op uw liefde
voor tijd en eeuwigheid.

Amen.